

Flemming Oppfeldt (V):

Lovforslaget er en direkte følge af den forståelse om finansloven, der er indgået mellem regeringen, Venstre og De Konservative. Selve lovforslaget følger loyalt det mellem VK og regeringen aftalte, hvorefter »problemfri ledige« bliver tilknyttet arbejdsformidlingen. Samtidig sker der en rådighedsvurdering af de ledige, som afviser arbejde.

Det eneste problem ved lovforslaget er de økonomiske konsekvenser som følge af aktive-ringstillægget. Regeringen mener, at aktivering altid er noget meget, meget, meget dyrt, men ser ikke på den dynamiske effekt i form af en ændret motivering hos de ledige. De ledige tilskyndes jo på denne måde til at finde et måske bedre betalt job end den offentlige aktivering.

Venstre forudsætter, at regelsættet som følge af dette lovforslag får en sådan karakter, at de kommuner, som i dag hurtigt og smidigt straks aktiverer deres borgere, ikke bliver hæmmet i disse bestræbelser. Sigtet med lovforslaget er jo at sætte ind over for de få kommuner, som er for passive.

Sluttelig vil jeg sige, at denne løsning er en løsning, vi kan bruge her og nu. Vi synes, det er en god løsning, men det er jo ikke den langsigtede løsning, hvor vi skal have et forenklet og mere decentralt formidlingssystem, som baserer sig på et system, hvor man både kender de ledige og virksomhederne.

Karen Højte Jensen (KF):

Som allerede nævnt er dette lovforslag en udmøntning af de drøftelser og den forståelse, der har været mellem regeringen, Det Konservative Folkeparti og Venstre. Det, der er meget væsentligt, er, at kontanthjælpsmodtagere, som alene har ledighed som problem, hurtigst muligt kommer ud på en arbejdsplads, og det vil dette lovforslag kunne være med til at få dem til.

Det, lovsaget drejer sig om, er jo, at kontanthjælpsmodtagere skal tilmeldes arbejdsformidlingen. Der sker en stramning af rådighedsvurderingen og en stramning af sanktionerne, og så mener jeg også, det er fantastisk nyttigt, at man får en rådighedsstatistik. I dag mangler der overblik over, hvor mange kontanthjælpsmodtagere der ikke står til rådighed, og det er selvfølgelig fuldstændig uholdbart, for hvis man ikke har de rigtige redskaber, har man heller ingen mulighed for at agere.

Vi støtter lovforslaget.

Villy Søvnald (SF):

Lovforslaget er en del af aftalen mellem regeringen, Venstre og De Konservative, og det får selvfølgelig ikke os til pr. automatik at gå imod det. Det gør vi først, når vi kigger nærmere på indholdet.

Den ene bestemmelse går på, at man skal registreres to steder, både i arbejdsformidlings-systemet og i det kommunale system. Jeg håber, at de, der normalt holder store taler om dobbeltadministration i den offentlige sektor, undlader at holde den tale her, for når man beder folk om at optræde i to statistikker, bliver konsekvensen klart mere administration. Men jeg forventer, at den type taler fra højrefløjen bliver vi helt fri for i denne sammenhæng. Det er det ene.

Det andet, man kan være lidt optaget af, er, hvilke stramninger der egentlig er i det her. Jeg har prøvet at nærlæse det. Hvis man læser den forståelse, der er indgået mellem Venstre, De Konservative og regeringen, er det understreget, at det bare er en repetition af gældende regler. Der står, at efter den ny bistandslov, der træder i kraft den 1. juli 1998, er der følgende sanktionsmuligheder, og de er så opregnede. Til sidst er der så peget på, at kommunerne således har flere muligheder for sanktioner ved tvivl om vedkommendes vilje til at udnytte sine arbejdsmuligheder. Så langt aftalen.

Hvis man så læser ikke lovparagrafferne, men bemærkningerne til lovforslaget, står der i første spalte, femte afsnit: »Den foreslåede stramning af rådighedsvurderingen skal ses i sammenhæng . . .«. Jeg har derfor behov for at få opklaret både af den socialdemokratiske ordfører og af Venstre og De Konservative, om det er en opstramning, eller det ikke er det. Er det bare en repetition af de regler, der blev aftalt i forbindelse med den nye aktiveringslov, eller er der tale om reelle stramninger?

Jeg skal sige på SF's vegne, at vi har det principielle synspunkt, at vi er optaget af, at det, der i sin tid også under Socialdemokraterne hed ret og pligt, er to ting, der skal følges ad. Her må man sige, at pligterne har man ikke glemt, men rettighederne er fuldstændig fraværende. Den unge aktiverede har ingen ret til med opsætten-de virkning at anke et tilbud, der ikke er et rimeligt tilbud. Det var en af de ting, vi forhandlede om, da vi forhandlede aktiveringsloven, så jeg skal ikke gøre meget ud af det her.

Den unge aktiverede har heller ingen mulighed for at få de normale arbejdsmarkedsrettig-